

[Lenger]

dels fra forskellige indvandrere og tidligere flygtninge, der har det modsatte problem, nemlig at de gerne vil hjem, men som ikke har mulighed for det. Problemet for disse mennesker er, at de mister deres rettigheder i Danmark, hvis de gør det forsøg. Selv om de altså inderst inde måtte have det ønske, har de ikke mulighed for at få det opfyldt. Det problem, vi skal se på, og som vi nogle gange får henvendelse fra indvandrere om, er, om man dog ikke kunne lade indvandrere beholde deres rettigheder i Danmark og give dem mulighed for at vende tilbage, mens de gjorde dette forsøg. Det er en af tingene, som jeg synes det er værd at se på, men jeg synes ikke, at dagen i dag er ganske velegnet til at gå i dybden med det.

Den anden situation er den, hvor styret i hjemlandet måske har ændret karakter og flygtningene gerne vil hjem, hvorfor de retter henvendelse, da de ikke har den økonomiske mulighed for at vende tilbage. Flygtninge er jo ikke nogle, som kommer for sjov, det er nogle, som på et tidspunkt gerne vil tilbage, men de kan også have nogle problemer. Det nævner jeg som noget, der på et tidspunkt skal ses på, men selvfølgelig med den klare forudsætning, at de ikke skal miste deres rettigheder; tværtimod skal de beholde de rettigheder, de har, så de kan bevare sikkerhedsnettet og uden frygt selv vælge – og uden de trusler, som fremskridtspartiet kommer med – hvad de ønsker.

Det er altså noget helt andet end fremskridtspartiets forslag, men jeg vil som sagt ikke gå i dybden med det, idet dagen i dag kan være ganske upassende til at diskutere den slags mere seriøse problemer.

Indvandrerne skal efter vores opfattelse beholde deres rettigheder, og de skal også have nogle flere. Det ville være frivillighed. Det vil vi gerne diskutere ved en anden lejlighed, men ikke i dag, og med det, jeg her har sagt, kan det næppe komme som nogen overraskelse, at vi afviser dette forslag, dette spøgelse fra 1930'erne, som vi overhovedet ikke vil være med til at kigge på.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg må gøre hr. Lenger opmærksom på, at indenrigsministeren har været til stede i salen hele tiden, men blot ikke sad på sin egen plads.

Kofod-Svendsen (KrF):

Mit parti vil også klart afvise dette primitive egoistforslag, og så vil jeg gerne takke indenrigsministeren for et ualmindelig godt svar på fremskridtspartiets kyniske forslag. Indenrigsministerens tale var virkelig præget af holdning. Det var en værdig tale, som det var en fryd at lytte til.

Det er klart, at ud over, at vi afviser fremskridtspartiets forslag, er det da stadig et problem, hvordan vi bedst muligt integrerer indvandrerne i vort samfund. Der er mange spørgsmål, og tiden tillader ikke, at jeg uddyber og giver løsninger på de forskellige problemer, men jeg vil gerne ved denne lejlighed skitsere en grundholdning over for tendensen til isolation eller udstødelse af dem, som er anderledes, og over for den modsatte tendens til at kræve dem assimileret i overensstemmelse med talemåden: skik følge eller land fly.

Det må slås fast, at den normale og rigtige løsning er integrering, dvs. optagelse i det danske samfund uden opgivelse af identitet i henseende til livsmønster og religion.

Det hævdes ofte, at indvandrerne truer vor kultur. Tværtimod har indflydelse udefra ofte beriget vor kultur, mens tendenserne til intolerance og apartheid er blandt de alvorligste trusler mod vor kultur. Kulturel isolation er altid gold, mens udveksling befordrer vækst.

Disse grundsynspunkter må være bestemmende for al lovgivning vedrørende udlændinge, flygtninge og emigranter i Danmark. Lad dette være mit positive svar til det negative, vi er stillet over for.

Dohrmann (FP):

Jeg er jo i den situation, at ingen af ordførerne fortjener tak, heller ikke ministeren. Helt bevidst har samtlige ordførere og ministeren forsøgt at fordreje forslaget indhold og forsøgt at tillægge forslagsstillerne nogle motiver, nogle mindre pæne hensigter, som forslaget i sig selv burde give lige præcis den modsatte opfattelse af.

Hvis det virkelig forholdt sig sådan, at vi forfulgte fremmedarbejderne eller andre, var det ikke et tilbud om økonomisk bistand til at rejse hjem for, der var blevet fremsat. Så var det et forslag om udvisning, og det er der jo slet, slet ikke tale om.